

Artilia

Augustus 2008
Nummer 86

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina	
<i>Inhoudsopgave</i>	<i>pag</i>	<i>1</i>
<i>VOOA-informatiepagina</i>	<i>pag</i>	<i>2</i>
<i>Voorwoord voorzitter</i>	<i>pag</i>	<i>3</i>
<i>Van de redactie</i>	<i>pag</i>	<i>5</i>
<i>De rokende vulkaan werkt nog steeds</i>	<i>pag</i>	<i>6</i>
<i>Trompetter Gele Ridders compleet</i>	<i>pag</i>	<i>7</i>
<i>BMS bij de artillerie</i>	<i>pag</i>	<i>8</i>
<i>Veteranen Heerde enthousiast over ontvangst op Legerplaats bij Oldebroek</i>	<i>pag</i>	<i>19</i>
<i>In memoriam Ron Schoonman</i>	<i>pag</i>	<i>22</i>
<i>Afghanistan ervaringen A-Peloton 11AfdRA</i>	<i>pag</i>	<i>23</i>
<i>Jaaruitje 2008</i>	<i>pag</i>	<i>28</i>
<i>Viering 215 jaar Korps Rijdende Artillerie</i>	<i>pag</i>	<i>30</i>
<i>Welke richting gaat de opleiding van onze onderofficieren en manschappen uit?</i>	<i>pag</i>	<i>33</i>
<i>Wederopbouw is meer dan bouwen alleen</i>	<i>pag</i>	<i>36</i>
<i>Personeelsmutaties</i>	<i>pag</i>	<i>40</i>

augustus 2008
Nummer 86

**Contactblad van de
Vereniging Onderofficieren
Artillerie**

Opgericht oktober 1976

Erelid: Dhr. Th.C. van der Aart, mede-oprichter en eerste voorzitter
Dhr. J.A.H.M. Majoie, mede-oprichter en ex-bestuurslid
Dhr. F. van der Knaap, tweede voorzitter na oprichting
Dhr. R.P. van der Pol, ex-bestuurslid
Dhr. A.J.A. Beekmans, ex-bestuurslid en redactielid

Redactie

Owi J. S. de Vries
Owi. R.A. van der Veen
Dhr. J.A.H.M. Majoie
Dhr. J.E. Melissant

Activiteitencommissie

Owi T. Witsiers
Owi J. de Brouwer
Owi C. Damen

Commissie van goede diensten:

Voorzitter, dhr. Th.C. van der Aart
Secretaris, dhr. J.A.H.M. Majoie
Lid, dhr. A.J.A. Beekmans

Kopij:

U kunt uw kopij zenden aan:
REDACTIE ARTILIA
Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde
E-mail: jan.s.devries@wanadoo.nl

Oplage: 500 Exemplaren

Penningmeester

Aooi R.J. Caerteling
Rubensstraat 94
6921LW Duiven

Bankrelaties

Postbank nr 5360680
ABN/AMRO nr. 45.93.22.303
t.n.v. Penningmeester VOOA
te 't Harde

Tel.: 0342-414672
Tel.: 046-4234806
Tel.: 076-5219238

Webmaster:

Owi R.J. de Vos
Het Koggeschip 120
1784 SL Den Helder
Tel.: 0223-660684
Email: rjdv@multiweb.nl

Voorwoord van de voorzitter

Dat de tijd in een hoog tempo voorbij schiet is ook afgelopen periode weer gebleken.

*Vele zaken
passeren in
een hoog
tempo de
revue.*

Sprak ik in het vorige nummer nog over de verschrikkelijke ziekte van Ron Schoonman. Bij het uitkomen van de vorige Artilia hebben, vele vrienden en leden van de V.O.O.A in Breda afscheid genomen van Ron. Ik wens de nabestaanden veel sterkte toe met dit grote verlies.

Op 18 juli ben ik aanwezig geweest bij de herdenking van een zevental omgekomen aspirant onderofficieren artillerie die in opleiding waren op de Artillerie School Oldebroek. Zij zijn 25 jaar geleden omgekomen tijdens een les met de mortiermijn AP 23 in het leslokaal op het Artillerie Schietkamp. Samen heb ik met de kolonel Fröling een krans gelegd namens defensie.

Gelukkig waren er ook nog andere zaken aangaande de vereniging zoals de regiobrunch in Houten op 22 juni. Een nieuwe locatie met een nieuwe vestiging van Van der Valk restaurants. Een prima verzorgde brunch al moesten de personeelsleden nog wel even wennen. Het was immers hun eerste brunch in het nieuwe pand. De opkomst was wat aan de magere kant maar, diegene die er waren hebben weer genoten en veel bijgepraat. Ook hadden we nog een receptie van een 36 jarige jubilaris t.w. Aooi Bart Doeze Jager. Hierbij waren we met een delegatie van het bestuur vertegenwoordigd.

In het kader van bestuursaangelegenheden kan ik u melden dat we op zoek zijn geweest naar een aantal passende cadeaus ter gelegenheid van diverse representatie zaken zoals jubilea, FLO enz. Ik denk dat we eruit zijn en dat u straks mogelijk gaat genieten van een unieke herinnering van de vereniging.

En dan de lang verwachte vakantie waar iedereen naar uit keek. Het heeft velen van ons hopelijk gebracht wat u ervan verwacht had. Toch heeft het weer ook dit keer weer veel invloed gehad voor diegene die hun vakantie in Ne-

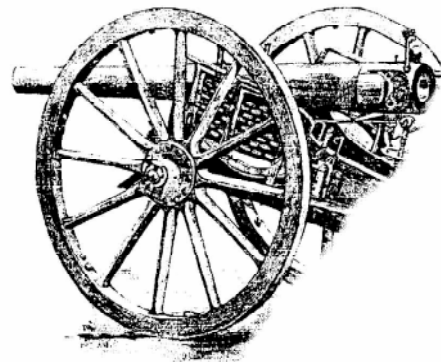

derland doorgebracht hebben. Ondanks dat hoop ik dat u uitgerust bent en de accu weer is opgeladen voor een nieuwe drukke periode. Wij, als vereniging, proberen op diverse momenten een aantrekkelijk programma aan te bieden zodat we naast ons drukke werkzaamheden samen, al dan niet met partner of gezin, de saamhorigheid kunnen vergroten.

Als laatste wil ik nog het jaaruitje van de vereniging op 4 oktober onder de aandacht brengen. Het is zeer zeker de moeite waard, maar reageer tijdig.

Met vriendelijke "Artillerie" groet,

Gerrit Bosch

Van de redactie

In het vorige nummer hebben wij uw aandacht gevraagd voor een dierbaar overleden collega en dat moeten we helaas weer doen. Onze

vriend en collega Ron Schoonman heeft ook zijn gevecht tegen de ziekte niet kunnen winnen.

In het bijzijn van zijn dierbare familie, vrienden en vele collega's hebben wij op maandag 9 juni onder een stralende zon afscheid van hem genomen. Verder in dit blad kunt u er meer over lezen.

Als redactie zijn we zeer tevreden met het besluit van het bestuur om voortaan ons lijfblad in kleur uit te brengen. Natuurlijk heeft dat financiële consequenties, maar dan hebben we ook wat.

Ondanks dat de vakantie voor de meeste van ons weer een gepasseerd station is en we weer zijn overgegaan tot de dingen van de dag, heeft deze kwakkeltijd toch volop kopij opgeleverd. Zelfs zoveel dat we niet alles kunnen plaatsen. Vanzelfsprekend schuiven we dit door naar de volgende uitgave. We zijn de scribenten veel dank verschuldigd en willen de anderen uitdagen om de handschoen op te nemen om een leuke, spannende, of zo maar een belevenis met ons te willen delen.

Jan de Vries en Rob van der Veen zijn de bestuursverantwoordelijke redactieleden, bestook ze vooral met veel post en ingezonden artikelen, zodat ze samen met u inhoud kunnen geven aan ons blad.

Het aanleveren van de stukjes het liefst digitaal maar als het echt niet anders kan is een notitievelletje met kernwoorden en een kleine samenvatting ook goed. Wij maken er wel een verhaal van. Indien het digitaal wordt aangeleverd dan willen wij u verzoeken om niet zelf de foto's in de tekst te plaatsen. Lever de foto's en tekst gescheiden aan en geef eventueel aan waar de bijbehorende foto het best in de tekst past. Het komt de kwaliteit van het blad ten goede.

Op schrift of digitaal, kun je de kopij sturen naar;
Redactie Artilia, Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde
Per e-mail naar; redactieartilia@vooa.nl;
jan.s.devries@wanadoo.nl; ra.vanderveen@chello.nl
of majoie@freeler.nl

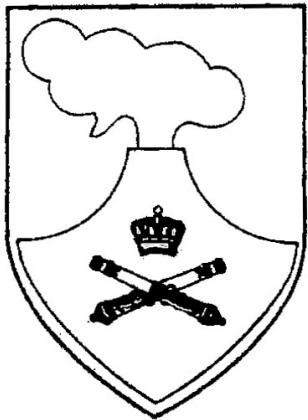
De rokende vulkaan werkt nog steeds

De 44ste Afdeling had zo'n mooi embleem in de vorm van een "rokende vulkaan", maar hoe kwam deze afdeling aan dit embleem?

Na de oorlog werden oorlogsvrijwilligers (ovw'ers) en dienstplichtigen uitgezonden naar Nederlands Indië om vrede te brengen. De eerste artillerie onderdelen die na de oorlog werden opgeleid bestonden voornamelijk uit oorlogsvrijwilligers en vormden de 4de, 5de, 6de en 7de afdeling. Later werden daar aan toegevoegd de 8ste en 9de afdeling die werden in Indië ingedeeld bij de brigades.

Het embleem werd tijdens de heenreis ontworpen door een Batterijcommandant van de 7de afdeling, de kapitein W. Brinkgreve. De 44ste afdeling was volgens de traditie de moederafdeling van de 7de afdeling en nam het embleem over in de tijd dat de Lkol Overakker afdelingscommandant was en als luitenant bij de 7de afdeling in Indië had gediend. Jaarlijks nog komen wij als oud 7de-gangers bij elkaar. Laatst kreeg ik van een oud lid van de 44ste afdeling zijn embleemspeldje en heb daar een oud-Indiëganger mee blij gemaakt. Aangezien er nog een aantal ovw'ers zijn die het embleem niet meer in hun bezit hebben en het toch dolgraag willen hebben vanwege de vele herinneringen doe ik een oproep.

Willen zij die in het bezit zijn van het onderdeelembleem van de 44ste Afdeling Veldartillerie en het graag afstaan aan een veteraan, zich met mij in verbinding stellen. Het aanmaken voor een beperkt aantal is financieel niet haalbaar. Gezien de belangstelling en het eerder vermelde gebaar wil ik het langs deze weg proberen, u maakt er een veteraan gelukkig mee!

*Theo v.d. Aart
Begoniastraat 69
3772 HB Barneveld
e-mail; tvda@veteranen.nl*

Trompetter Gele Rijders compleet

door Wim Speth

Tijdens een optreden van Korps Rijdende Artillerie met de 6-veld worden in principe de signalen gegeven door sabelexercitie van de commandant in combinatie met trompet-signalen.

Voor dit laatste werd tot voor kort gebruik gemaakt van een trompet die, inclusief het bijbehorende vaantje en koor-den, voor de oplettende toeschouwer herkenbaar was als het eigendom van Stal Mansour. Kolonel Fröling verrijkte de Rijders van het span bij zijn afscheid als Korpscommandant met een trompet die tot voor kort in het eigen museum tentoon gesteld werd. Bedrijfsleider Ellen van der Putten is het gelukt om deze trompet daar te krijgen waar hij thuis hoort, namelijk bij de trompetter.. Samen met conservator Harry Verhoeven wist zij het instrument aan te kleden met koorden en kwasten in de verantwoorde kleuren blauw en geel.

Vooraf, tijdens een optreden voor het OM op de Legerplaats bij Oldebroek getest, trad de trompetter voor het eerst met zijn nieuwe aanwinst buiten de kazerne in de openbaarheid tijdens het optreden bij de Veteranendag in Zoetermeer.

*... eerste optreden buiten kazerne
met nieuwe aanwinst ...*

BMS bij de artillerie

door Kapitein Peter Masseling, S6 14 AFDVA

Op 1 april 2006 werd de Panzerhaubitze 2000 (PzH2000NL) operationeel gesteld bij 14 Afdeling Veldartillerie (14 Afdva). Dit betekende het einde van de M109 vuurmond en VUIST, de vuursteunapplicatie, die tot die datum gebruikt werd. Met de invoer van de PzH2000NL is tevens de eerste versie van het Battlefield Management System (BMS) met de applicaties OSIRIS en AFSIS operationeel gesteld. Met onderstaande bijdrage wil ik verduidelijken wat onder BMS verstaan wordt, welke BMS middelen ingevoerd zijn bij 14 Afdva, hoe BMS netwerken geconfigureerd en geïnstalleerd worden en welke knelpunten opgelost moeten worden, voordat het systeem bij de overige eenheden van het CLAS ingevoerd wordt.

Geschiedenis

In de tachtiger jaren is men begonnen met de ontwikkeling van VUIST (Vuursteun Informatie Systeem). VUIST was een revolutionair systeem. Tot aan de tachtiger jaren werd altijd gewerkt met een vuursteun informatie systeem, wat op spraak gebaseerd was. Daarentegen was VUIST een digitaal systeem. Alle functionarissen, die een rol in de vuursteunketen speelden, hadden de beschikking over VUIST computers. De vuuraanvragen konden door een artillerieschutter in de FTAC (Forward Observer Tactical Computer) ingevoerd worden en vervolgens verzonden worden naar de BatVSO (Bataljons Vuursteunofficier), die ook de beschikking had over een FTAC. De BatVSO bepaalde met welk systeem het doel zou worden bestreden (mrn of art). Indien met artillerie het doel bestreden moest worden, dan werd de vuuraanvraag verzonden naar het Vuurleidingcentrum (VLC) van de afdeling. De aanvraag kwam binnen op een ATAC (Artillerie Tactical Computer). Na een technische en tactische doelanalyse in het VLC werd de vuuraanvraag verzonden naar één of meerdere pelotons VRCn (Vuur Regel Centrum). In het VRC had men ook de beschikking over de ATAC. Vanuit het VRC werd de vuuraanvraag geanalyseerd en berekend. De berekende gegevens voor de vuurmond(en) werden doorgestuurd naar de GTAC (Gun Tactical Computer) in de M109. De stuksbeman-

ning konde gegevens die betrekking hadden op de vuuraanvraag uitlezen en handmatig instellen in de Houwitser. De uitleesbare gegevens waren o.a., de hoekmeterstand, de kwadranthoek, de tempering, soort granaat, soort kardoes (voortdrijvende lading) en de soort buis (ontstekingsmechanisme voor het projectiel). De verbinding tussen de verschillende VUIST computers (FTAC-ATAC) was meestal een radioverbinding. De verbinding tussen het VRC en de vuurmonden was meestal een WD-1\TT verbinding. VUIST gaf de voorkeur aan een lijnverbinding, maar kon ook werken middels een analoge radioverbinding.

BMS Binnen defensie kennen we drie domeinen: het statische, het semi-statische en het mobiele domein. De communicatie- en informatiesystemen (CIS) in het statische domein zijn o.a. MULAN en MDTN, de CIS in het semi-statische domein zijn o.a. TITAAN en ISIS. De CIS in het mobiele domein is BMS. In dit stuk ga ik niet in op het statische en het semi-statische domein, maar beperk ik me tot het mobiele domein.

BMS staat voor Battlefield Management Systemen behelst zowel hardware als software componenten. Onder de hardware verstaan we radio's, computers (ruggadized) en alle bijbehorende bekabeling. Elk BMS voertuig wordt standaard uitgerust met minimaal één extra radio en minimaal één ETC Computer (Elbit Tactical Computer). De radio werkt als dataradio en is de huidige RT9500a radio, afkomstig uit de FM9000 serie. De dataradio wordt middels een speciale kabel gekoppeld aan de BMS-computer. De Ruggadized ETC computers zijn gemaakt door de Israëlische fabrikant Elbit. In de-

ze ETC zit een GPS-module, die continue actuele positie aan de ETC doorgeeft. De computers die nu in gebruik zijn bij 14 Afdva zijn afkomstig van de pilot. De daadwerkelijke computers moeten nog verworven worden.

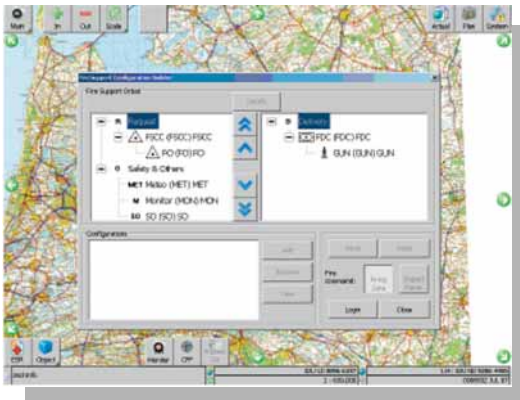

Fig. 2:
Vuursteunapplicatie
AFSIS met de Fire
Support Configuration
builder, de zogenaam-
de CHAINbuilder.

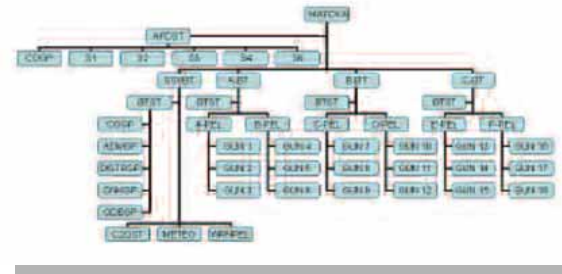
Deze computers zijn ruggadized, wat inhoudt dat de computers aan demilitaire specificaties voldoen. Enkele specificaties zijn onder andere dat ze zijn voorzien van de bekende militaire 'ronde' connectoren en ze zijn voorzien van een sterke buitenkant. De computers zijn allemaal voorzien van een touchscreen met een geïntegreerde muis en toetsenbord. Het besturingssysteem is Win-

dows XP professional. De apparatuur werkt prima, maar heeft wel een aantal nadelen. Doordat de computers voorzien zijn van een sterke buitenkant, kan de computer zijn warmte slecht kwijt waardoor hij bij warm weer oververhit dreigt te raken. En doordat de computers alleen voorzien zijn van militaire connectoren, beschikt de PC niet over een USB-poort en is er geen UTP netwerkaansluiting aanwezig. Ik kom er later op terug waarom dat wel wenselijk is.

Op de BMS-computers zijn 5 applicaties geïnstalleerd: C2 Framework, ETCC transporter, OSIRIS, AFSIS en CONNECT. Het C2 Framework vormt de basis van ieder werkstation, het vormt de onderlaag voor de uitwisseling van informatie via het netwerk (zoals bijvoorbeeld TITAN) of middels radio's. ETCC transporter is een toevoeging aan het C2 Framework die het mogelijk maakt om via radio's informatie uit te wisselen. OSIRIS is de software die dient als basis voor de AFSIS software. Het is geografisch georiënteerd en vergelijkbaar met ISIS. AFSIS is de software die alle onderdelen van het vuursteunproces bevat. CONNECT is een applicatie waarmee zowel de BMS netwerken en de vuursteunketen geconfigureerd worden.

BMS binnen 14 Afdva

14 Afdva heeft drie PzH batterijen. De afdelingsstaf bestaat uit een stafelement en een stafbatterij. Binnen de stafbatterij zijn de C2Ostgroep, de METEOgroep, de Vwrnpeloton ondergebracht. Het stafelement bestaat uit de secties 1 t/m 6 en de commandogroep.

De PzH batterijen bestaan uit twee PzHpelotons een batterijcommandogroep. De batterijcommandogroep bestaat uit een administratiegroep, ODBgroep, GNKgroep en de Foxtrot. Bij de afdeling worden alle voertuigen, van PzH2000NL tot MB tot Leo2 berger uitgerust met BMS-computers. Op de computers is de applicatie OSIRIS geïnstalleerd.

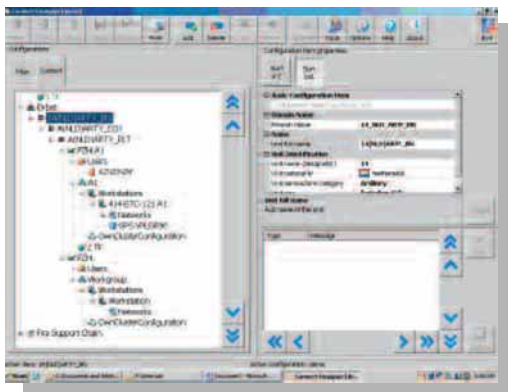
OSIRIS is een geografisch informatiesysteem (GIS) waarbij een digitale (staf) kaart van het operatiegebied zichtbaar is. De applicatie, vergelijkbaar met ISIS, dient als basis voor de AFSIS software. Na het selecteren van de digitale kaart, wordt het eigen voertuigssymbool op de kaart weergegeven. Doordat er in de BMS-computer een GPS-module is ingebouwd, zal de actuele voertuigpositie continue verplaatsen over de kaart die zichtbaar is op de BMScomputer. Binnen een PzHpeloton zijn er organiek zeven voertuigen die uitgerust zijn met BMScomputers en bijbehorende dataradio, RT9500a. Deze zeven computers moeten een netwerk gaan vormen. Elke BMS-computer beschikt over een GPS-module, die continue de actuele positie aan de BMScomputer doorgeeft. Doordat de BMScomputers samen een netwerk vormen, worden depositie-updates van de andere stations ontvangen en weergegeven op de digitale kaart. Op de kaart verplaatsen de symbolen van de voertuigen die een netwerk vormen. Het tijdsinterval van de positie-updates is variabel en is bij 14 Afdva ingesteld op 70 seconden, dit vanwege de beperkte bandbreedte van de radio's, zodat het netwerk niet overbelast wordt vanwege alle radio-uitzendingen. Van de zeven computers communiceert één computer in twee netwerken. Deze computer is een WAN connector en is verantwoordelijk voor de berichtendistributie van het ene naar het andere netwerk. De BMScomputer heeft twee poorten waaraan twee dataradio's aangesloten zijn. Zo wordt het mogelijk om een pelotonsnetwerk middels de WANconnector te koppelen aan een batterijn netwerk. Binnen een batterijn netwerk is er een WAN connector die de koppeling naar het afdelingsnetwerk mogelijk maakt. Elke vorm van netwerktopologie is technisch mogelijk, maar wel afhankelijk van de hoeveelheid beschikbare radio's. Het principe van BMS is gebaseerd op vooraf geconfigureerde netwerken,

waarbij binnen dit netwerk één station communiceert tussen twee netwerken als WAN connector. In principe zijn dit draadloze FM9000 radionetwerken, maar in plaats van de FM9000 radio, kan er een netwerk op kabelbasis (UTP) gerealiseerd worden. Deze BMS netwerken beschikken niet over servers. Alle BMS-computers moeten voorafgaande aan een oefening/operatie geconfigureerd worden, zodat zij samen een netwerk vormen.

Tijdens het OBP proces van de afdeling moet duidelijk worden wat de mogelijke wijze(n) van optreden gaat worden. Bij het ontwikkelen van de mogelijke wijze van optreden, geeft de S6 advies aan de S3 omtrent de flexibiliteit, technische mogelijkheden en beperkingen van het BMS-netwerk. De S6 speelt een cruciale rol bij het ontwikkelen van de eigen mogelijkheden (EM). Het is op dat moment noodzakelijk om tijdens het OBP proces goed duidelijk te krijgen hoe de netwerkconfiguraties opgebouwd moeten gaan worden, omdat aanpassingen of wijzigingen tijdens de oefening/operatie van de netwerkconfiguraties nauwelijks te realiseren zijn. Dit komt doordat het niet mogelijk is om de netwerkconfiguraties te versturen middels de radio. Zodra de EM bepaald is, zal de sectie S6 een BMS-netwerkconfiguratie gaan bouwen met de applicatie CONNECT.

Configureren

In de vorige paragraaf heb ik geschetst dat in een standaard optreden zeven BMS voertuigen in een peloton aanwezig zijn. In werkelijkheid is dat niet altijd het geval. Vanwege de technische beperkingen van het systeem moet er altijd een configuratie gemaakt worden, conform het optreden. We werken op dit moment niet met een 'standaard' configuratie. Het configureren is een vrij lastige bezigheid, vooral door de hoeveelheid variabelen die in CONNECT ingevuld moeten worden. Configureren

Figuur 5: De applicatie CONNECT, waarin de ORBAT en de Fire Support Chain moet worden aangemaakt. De keten die hier ingevoerd wordt, is zichtbaar in AFSIS.

van een BMS-netwerk is vergelijkbaar met het maken van afspraken tussen computers. Voor BMS werkt dat als volgt: De computers werken samen in een netwerk. Er worden afspraken gemaakt omtrent de tijdstuur en tijdstip van zenden. Als computer -1- zendt, dan is de rest stil en staat op ontvangen. Vervolgens begint computer -2- met zenden en is de rest stil en staat op ontvangen. Dit gebeurt net zo lang tot elke computer gezonden heeft en de cirkel weer rond is. De belangrijkste variabelen die ingevoerd moet worden in CONNECT zijn: netwerkbenamingen, userbenamingen, callsignbenamingen, Fire Support Participant benamingen en computerbenamingen. Alle variabelen moeten uniek en logisch zijn om het systeem te laten werken. Er is echter in geen enkel handboek of voorschrift beschreven wat de methodiek is voor de beschrijving van deze variabelen. Omdat de afdeling met de PzH's op korte termijn in Afghanistan ingezet moest worden en omdat de afdeling twee PzHbatterijen t.b.v. de NRF-10 levert, was ik gedwongen om snel met een oplossing te komen. Bij mijn oplossing voor de benaming van de variabelen, kan wellicht landmachtbreed overgenomen worden. Ik wil mij beperken door in dit stuk niet verder ingaan op mijn oplossing voor de benamingen van de variabelen, maar wel kort ingaan welke belangrijkste variabelen we kennen en wat ze betekenen.

- Netwerkbenamingen zijn unieke benamingen voor een BMS-netwerk. De netwerken worden gevormd door BMS computers, welke met elkaar in verbinding staan d.m.v. radio's, waarin een datanet geladen is. Parallel aan het datanet, wordt ook het commandovoeringsnet geladen op een tweede radio. De opbouw van de FM9000 radionetten zijn beschreven in Handboek 11-20 (Radiosystemen), dit geldt alleen voor commandovoeringsnetten en dus niet voor datanetten. De methodiek om een commandovoeringsnet samen te stellen gebeurt op basis van soort eenheid, eenheidsnummering en grootte(s) binnende eenheid. De methodiek om datanetten samen te stellen gebeurt op dezelfde manier. Teneinde een unieke data-netbenaming te garanderen dient deze methodiek geformaliseerd en vastgelegd te worden

in een handboek. Zodra duidelijk is welke datanet geladen moet worden in de data radio, kan men dit radionetnummer gebruiken als een unieke netwerk naam.

- De userbenamingen zijn benodigd om de applicatie OSIRIS op te starten. Zodra de applicatie OSIRIS opgestart wordt, verschijnt er log-on venster, waarin een username en een wachtwoord ingevoerd moeten worden. Omdat de BMS-computer gebonden is aan een voertuig en niet aan een gebruiker, moet de computer aangemeld worden met voertuig gerelateerde gegevens. Om het voor de eindgebruiker gemakkelijk te houden moet er aangemeld worden met het kenteken van het voertuig. De wachtwoorden zijn tot op heden allemaal hetzelfde.
- Callsignbenamingen zijn benamingen die op het computerscherm zichtbaar worden naast het weergegeven tactische symbool. Ook hier geldt dat het symbool niet gebonden is aan een gebruiker, maar aan een voertuig. De oplossing om hier kentekens in te voeren is niet haalbaar, omdat met kentekens niet duidelijk is om wat voor voertuig het gaat. Alle tactische symbolen, waarbij het kenteken naast het symbool is weergegeven, leveren een zeer onduidelijk beeld op. De oplossing om parknummers i.p.v. kentekens te gebruiken is haalbaar, mits de parknummering binnen een eenheid uniek en logisch is. Het is nu mogelijk bij een grote hoeveelheid tactische symbolen, op basis van parknummering te kunnen herkennen om welke voertuig het gaat.
- Fire Support Participant (FSP) benamingen zijn de vuursteun benamingen. Binnen de vuursteun kennen we de waarnemer, de BatVSO, de FDC (Fire Direction Centre), de Gun, de SO (Safety Officer), de METEO en de Monitor. Elke FSP moet een unieke naam hebben. Op elke commandovoeringsnet heeft elke functionaris een roepnaam. Het onderscheid tussen functionarissen met dezelfde roepnaam (bijvoorbeeld Romeo) wordt gerealiseerd door het geladen radionet. Zo niet, wordt er gewerkt met voorloop cijfers of letters. Het onderscheid tussen FSP's met dezelfde naam in een BMS-netwerk, kan niet gerealiseerd worden door het onderscheid tussen verschillende netwerken, immers de vuursteunketen is bij elke BMS-gebruiker zichtbaar. De methodiek om FSP-benamingen samen te stellen, gebeurt op basis van: soort eenheid, eenheidsnum-

... omdat met kentekens niet duidelijk is om wat voor voertuig het gaat ...

Figuur 6: De applicatie OSIRIS, waarin allerlei objecten, zoals de ESR (Enemy Spot Report), worden weergegeven.

mering, grootte binnen de eenheid en welke vuursteunrol het voertuig gaat aannemen, om tot een unieke benaming te komen.

- Computerbenamingen zijn benamingen die ingesteld zijn in de BMS-computers. De benamingen moeten uniek zijn. Om tot een unieke naam te komen is een methodiek bedacht, die gebaseerd is op de methode, die gebruikt wordt om radionetten te kunnen bepalen. Deze methodiek is simpel en

logisch. Als het te bouwen netwerk bekend is, kunnen alle variabelen, behorende bij het te configureren netwerk in CONNECT ingevuld worden. Vervolgens moeten alle variabelen aan elkaar gekoppeld worden. Dit gaat als volgt: een PzH, met daarin een BMS-computer, heeft een vooraf ingestelde computernaam. In CONNECT wordt de BMS-computer gekoppeld aan een netwerk, kenteken en parknummer. De BMS-computer wordt gekoppeld aan een initiële locatie en aan één of meerdere vuursteunrollen. Tijdens het configureren wordt aangegeven met welk voertuigplatform (=voertuigcomputer) de BMS-computer samenwerkt. Zo werkt de PzH samen met een voertuigplatform dat allerlei informatie van de vuurmond doorgeeft aan BMS/AFSIS. Dit is munitievoorradinformatie, positie informatie (hoek, positie en standen van het onderstel en schietbuis e.d.). Zodra voor elke station in het netwerk alle gegevens ingevuld zijn in CONNECT en aan elkaar zijn gekoppeld, worden de gegevens door de applicatie naar een configuratiebestand gegenereerd. Het configuratiebestand wordt opgeslagen op een USB-stick. Met deze USB-stick moeten alle voertuigen geladen worden. Alle voertuigen moeten fysiek langs gegaan worden. Het is op dit moment niet mogelijk om de configuratiefiles middels de radio te versturen. Een andere mogelijkheid is, om de configuratiebestanden via netwerkkabels te laden op alle BMS-computers. Alle BMS-computers moeten dan wel aangesloten zijn op een netwerk en de BMS-computers moeten AAN gezet worden. Zodra alle BMS-computers en dataradio's geladen zijn, kan

OSIRIS/AFSIS opgestart worden. Zodra er aangemeld is middels het kenteken en wachtwoord, moet de digitale kaart van het operatie/oefengebied geselecteerd worden. Vooraf zijn de digitale ISIS/OSIRIS kaarten op de harddisk van de BMS-computer gekopieerd. Nadat de kaart geselecteerd is, worden alle symbolen op de kaart weergegeven. Na verloop van tijd zullen de symbolen op de kaart verplaatsen, omdat de GPS-module de actuele positie gaat updaten ten opzichte van initiële positie. De sectie S6 geeft het netwerk de status operationeel, wat inhoudt dat de artilleristen over een werkende vuustekneten kunnen beschikken.

Knelpunten 14 Afdva is op dit moment de enige eenheid binnen het Commando Landstrijdkrachten (CLAS) die uitgerust is met BMS-middelen. Voordat BMS ingevoerd gaat worden bij de overige eenheden van het CLAS zal er een aantal knelpunten opgelost moeten worden. Ik zal een aantal knelpunten schetsen en een mogelijke oplossing aandragen.

- De nieuwe BMS-computers moeten minimaal voldoen aan een aantal eisen, om tot een sneller, flexibeler en veiliger systeem te beschikken.
- De temperatuur van de BMS computers moet dusdanig laag blijven zodat dit niet ten koste gaat van de processorsnelheid.
- Zemoeten standaard beschikken over een USB2.0 poort voor gebruik te velde. Het is dan mogelijk om nieuwe configuraties te laden middels een USB-stick, zonder dat de BMS voertuigen co-lokeren of via UTP bekabeling aangesloten worden.
- Ze moeten uitgerust worden met een UTPnetwerkaansluiting die benaderbaar is, zodat op de kazerne de BMS voertuigen ‘aangepaald’ kunnen worden op een netwerk. In de toekomst zal er antivirus software geïnstalleerd zijn op de BMS computers, die periodiek voorzien moet worden van actuele virus-definities. Nog een voordeel van een netwerkaansluiting, is dat er op afstand geconfigureerd en kaartmateriaal gekopieerd kan worden. De voorkeur gaat uit om via een netwerk de BMS computers te kunnen voorzien van data, omdat de snelheid en dus flexibiliteit behaald wordt, doordat niet elk voertuig fysiek langs gegaan hoeft te worden.

Bij het invoeren van de PzH worden een aantal infrastructurele aanpassingen gerealiseerd conform een legerplan. De infrastructurele aanpassingen zijn o.a. het bouwen van overkappin-

gen, droge lucht systemen en aanpaalfaciliteiten. Er moet opgenomen worden in het legerplan, dat er ook netwerkfaciliteiten aangelegd moeten worden t.b.v. BMS-voertuigen. De RT9500a radio wordt in de volksmond ook wel de 30 kilometerset genoemd. Deze benaming is gebaseerd op het bereik van de radio, indien hij werkt als spraakradio. Gaat de radio echter werken als dataradio, dan neemt het bereik af tot ongeveer 10 kilometer. Bij een eenheid die werkt volgens een keten, die geografisch gezien niet binneneen straal van ongeveer tien kilometer werkt en waarbij de virtuele weg tussen de verschillende netwerken ook langer is dan tientallen kilometers, is het huidige bereik van de RT9500a als dataradio niet toereikend. De oplossing van dit probleem moet gezocht worden in andere WAN middelen. De afgelopen periode is er met veel succes getest door BMS netwerken (FM9000) te koppelen via TITAAN straalverbindingen. Demogelijkheid om BMS netwerken te koppelen aan TITAAN met servers is toen niet getest, omdat het C2Framework dat geïnstalleerd is op de TITAAN servers, een andere versie is dan het C2Framework dat geïnstalleerd is op de BMS computers. Bij de invoering van TITAAN fase 4 is het noodzakelijk om de C2Framework versies op beide domeinen hetzelfde te maken.

Ik heb al eerder geschetst dat sommige handboeken niet toereikend zijn. Voordat BMS ingevoerd gaat worden bij de overige landmachten, dienen alle procedures beschreven te zijn in handboeken, omdat het omgaan met BMS een groot effect heeft op het optreden van de operationele eenheden. Ook bestaat de

mogelijkheid dat een S6 van een afdeling de waarnemers van een andere eenheid gaat configureren. Er moet dan eenduidigheid omtrent variabelen en procedures zijn. Als er goed beschreven staat wat de mogelijkheden en beperkingen van het systeem zijn, is er ook draagkracht bij de operationele eenheid voor het nieuw in te voeren systeem. Configureren gebeurt altijd op maat naar aanleiding van de beslissingen tijdens een OBP

*Figuur 7:
BMS-computers ingebouwd in een M577*

proces. Deze wijze van optreden wordt door de sectie S6 vertaald naar een BMS configuratie. Zodra de configuratie gemaakt en ingesteld is in de BMS voertuigen, dan kan dit niet meer gemakkelijk aangepast worden vanwege de dislocatie van deze voertuigen. De commandant wil zo flexibel mogelijk zijn qua geografische locatie en samenstelling. Het is niet of nauwelijks mogelijk om de samenstelling van een eenheid, dus ook de geconfigureerde BMS netwerken, aan te passen terwijl de oefening of operatie aan de gang is. Ook zal de bewegingsvrijheid van BMS voertuigen die fungeerden als WAN connector van te voren opgedragen worden, om te voorkomen dat de functionaliteit als station tussen twee netwerken verloren gaat. In de toekomst moet dynamisch configureren mogelijk worden waarbij je op afstand, via de radio een configuratie kan aanpassen of laden. Om meer bewegingsvrijheid van de WAN connectoren te genereren, moeten deze uitgerust worden met WAN middelen, die een groter zend/ontvangstbereik hebben. Het configureren van BMS netwerken is een extra taak voor de sectie S6. Met name bij de implementatie van een nieuw C2 systeem zal er een implementatieteam de operationele eenheid moeten assisteren met de invoering. In het implementatieteam zal expertise van alle disciplines aanwezig moeten zijn. Tevens kunnen zij een (tijdelijke) verlichting zijn voor de toegenomen werkbelasting, die in een veranderende omgeving alleen maar toeneemt (divisies op batniveau, Tridion intranet, migreren van LAN2000 naar MULAN of de invoering van TITAAN fase 4).

Conclusie

De Nederlandse krijgsmacht loopt voorop als het gaat om mobiele datacommunicatie. Welmoeten we ons realiseren dat er nog een lange weg te gaan is voordat BMS gebruiksvriendelijk is. Voor de verbindingdienst is BMS een belangrijke ontwikkeling. We moeten als Wapen van de Verbindingdienst oppassen dat we niet in dezelfde situatie geraken, zoals gebeurd is bij de invoering van TITAAN. Ik bedoel hiermee dat sommige collega's vinden dat TITAAN over het kazernehek is gegooid, zonder dat er opleidingen en handboeken meegeleverd zijn en dat er doctrinair over is nagedacht. Om BMS/OSIRIS/AFSIS maximaal effectief te kunnen laten zijn, is het noodzakelijk dat alle betrokken kenniscentra aamen met het C2SC, OTCMAN, OT-COPN en Staf CLAS gaan nadenken over hoe het maximale uit BMS/OSIRIS/AFSIS te halen valt voor de operationele commandant. Een voorwaarde is dat de betrokken partijen een goede relatie met elkaar ontwikkelen, dat er binnen het samenwerkingsverband een duidelijke regie gevoerd wordt en dat de uitkomsten maximaal gecommuniceerd worden richting de eenheden, dit om eenheid van opvatting te realiseren. Ik ben er in ieder geval trots op om de eerste S6 van een eenheid te zijn, waarbij BMS is ingevoerd en wil graag mijn steentje bijdragen door de discussie op gang te brengen en eventueel naar aanleiding van uw reactie een vervolg op dit stuk te schrijven.

Veteranen Heerde enthousiast over ontvangst op Legerplaats bij Oldebroek

De veteranen uit de gemeente Heerde zijn enthousiast over de ontvangst en het programma dat hen werd aangeboden op de Legerplaats bij Oldebroek.

Op zaterdag 28 juni, de landelijke Veteranendag, had de gemeente Heerde in samenwerking met de Legerplaats bij Oldebroek voor al haar veteranen dit evenement georganiseerd. Een heel groot succes, zo bleek uit de enthousiaste reacties van de veteranen. Met het organiseren van deze dag wilde de gemeente Heerde haar waardering en respect tonen over de inzet van de veteranen wereldwijd.

De veteranen werden op de Legerplaats ontvangen door kolonel b.d. Winckelmolen, zelf ook veteraan, namens de Legerplaats en door burgemeester Pijnenburg van de gemeente Heerde. Tijdens het programma, waarin voldoende tijd en gelegenheid was voor ontmoeting en het ophalen van herinneringen, werd een rondleiding gegeven in het Nederlands Artillerie Museum en werd een bezoek afgelegd aan het ASK waar de brandweer de veiligheid op het terrein waarborgt.

De laatste demonstreerde een hoogwerker in samenwerking met de brandweer Elburg, waardoor een fantastisch uitzicht ontstond over het 55 km² grote terrein. Daarnaast kon er een rondrit gemaakt worden in een brandweerauto over het uitgestrekte terrein.

Ongeveer dertig veteranen (met aanhang totaal zo'n vijftig personen) namen aan de dag deel, variërend van veteranen uit het begin van de Tweede Wereldoorlog tot veteranen die in Afghanistan en Irak gediend hebben. De ontmoetingen waren hartverwarmend en de reacties positief. Een zeer geslaagde dag waar alle deelnemers met tevredenheid op terugkijken en waar nog lang over gesproken wordt.

Voor meer informatie: Anke Dijkhuizen, OTCVust, 't Harde 0525-657321 of 06-13108936

In Memoriam Ron Schoonman

Overleden 4 juni 2008 op 51 jarige leeftijd.

Ron, nog maar kort geleden zijn jouw familie, vrienden, kennissen en collegae onaangenaam verrast door de berichtgeving aangaande jouw ziekte. In relatief korte tijd is het snel bergafwaarts gegaan. Nuchter en met twee voeten op de grond heb je vanaf het moment dat je wist dat het einde in zicht was alle zaken, met en vooral vóór je vrouw Edith, tot in de kleinste details geregeld. Grotendeels heb je dit allemaal zelf gedaan, want dat was je plicht en wens. Je hebt met een gerust gevoel, het onvermijdelijke op je af kunnen laten komen. Welbewust en weloverwogen.

Als jong onderofficier bij de veldartillerie heb je je al, in de vuurmondenloods op het AOC, voor meer dan 100 % ingezet. Je omgang met mensen en mede door je lengte en postuur dwong je toen al, respect af.

In die tijd heb je ook een klacht ingediend bij de schooladjutant. Je kreeg maar één ei bij je ontbijt op de schietserie in Oldebroek. De volgende dag had je er tien en je hebt ze allemaal verorberd. Op de Judomat, ben je bij de zwaargewichten, nationaal militair kampioen

geweest. De prestaties op dit hoge niveau hebben helaas niet lang mogen duren, omdat dit bij die gewichtsklasse fysiek heftig en de concurrentie heel hoog was. Je hebt later nog op de KMA veel meegetraind.

Jaren later hebben de belevenissen en ervaringen rondom je uitzendingen naar Sarajevo en Sebrenica een enorme indruk op je gemaakt. Bij 11 AfdRA heb je vele uren met de Commandant, die net zoals jij binnenslaper was, vele uren aan de bar gepraat over die periode in voormalig Joegoslavië. De commandant heeft je verhaal wel 50 keer aangehoord en elke keer weer met de nodige aandacht, want hij wist dat dit jouw manier van verwerken was. Tijdens je opper verbindingsperiode, was jouw overredingskracht zo indrukwekkend dat ze inmiddels "legendarisch" is. De dienstplichtigen hebben in die tijd wel eens mogen 'zweven', wanneer ze na meerdere malen aangesproken te zijn, nog niet helemaal begrepen wat jij van hen wenste. Dit was jouw aanpak en werd door iedereen respectvol en als een feit gedragen. Je genoot er van om met je collegae, onderofficieren en officieren, zowel op de kazerne als te velde een biertje te drinken. In de periode toen je voorzitter van de onderofficiersvereniging KRA was, opende je de bar te velde in vier talen. Spaans, Frans, Duits en Engels.

Die vier talen liggen ongetwijfeld ten grondslag aan jouw liefde voor het rondtrekken met de caravan. Veel rustieke plekjes heb je in de jaren met je gezin bezocht, maar je 'vaste' plek in Spanje was je favoriete vakantiebestemming. Je was daar een graag geziene gast en kende er veel mensen.

Als vuurleidingsadjutant liep je tijdens oefeningen en schietseries regelmatig met een pleister op je hoofd omdat de shelter, volgens jou, niet gemaakt was voor echte mannen. Na de invoering van VUIST, vond je het enige voordeel hiervan de luxe stoel, echter de toetsen op het toetsenbord waren te klein voor jouw vingers.

In 2002 ben je regelingsofficier geweest voor de saluutbatterij voor het huwelijk van Kroonprins Willem Alexander en Prinses Maxima en in 2003 ben je Stafonderofficier Ceremonieel in Den Haag geworden. In deze functie heb je de onderscheiding, "Ridder in de Orde van de Legion

of Merit van de Groothertog van Luxemburg”, ontvangen. 1 maart 2008 zou je, bij Bureau Ceremonieel & Protocol CLAS, aanvangen in je nieuwe functie. Per genoemde datum ben je ook bevorderd tot eerste luitenant. De rangonderscheidingstekens heb je helaas nooit kunnen dragen.

Vanaf het begin, ben je in je privéleven een trotse vader en echtgenoot geweest. Jouw voorliefde voor en kennis van muziek, het onderkennen van jong talent, het samen muziek maken en luisteren met je zoon Roy, het downloaden van muziek en zelf samenstellen van cd's, waren een belangrijk onderdeel van jouw leven. Voor Roy, jouw trots in alle opzichten, heb je in je laatste weken nog een busje gekocht om zijn materiaal te kunnen vervoeren.

Ron, het is een beknopte uiteenzetting van de afgelopen decennia, zowel privé als werk. Als men het heeft over de grootste goedgezak die er bestond, uitstekend collega, fijne kameraad, goed voor zijn personeel, een man met een antenne om dat wat een mens nodig heeft op het juiste moment op te pikken, een zwaargewicht, een realist, hard, nuchter, recht door zee en een perfectionistisch vakman, dan hebben ze het over jou en zo zal je door iedereen herinnerd worden.

De vele collegae die aanwezig waren op jouw crematieplechtigheid zijn de getuigen van hoe iedereen over jou als vriend en collega dacht. In een bijzonder imponerende dienst met een strakke militaire ceremonie gekoppeld aan warme menselijkheid kan niet beter worden weergegeven wie en wat Ron is en was. Een rouwstoet die aan het begin en aan het eind door motorrijders van de Koninklijke Marechaussee werd begeleid.

Een erehaag van militairen uit alle Krijgsmachtdelen. De kist met de Nederlandse vlag en zijn Rijders muts. Een dodenwacht van collegae van de 11 KRA. Een trompetter met de Last Post. Een woud aan bloemen.

Kortom, klasse en warmte werden door elkaar verweven tot een zeer indrukwekkende en mooie afscheidsdienst.

Vanaf deze plaats wensen wij Edith, Roy en Jenneke heel veel sterkte om dit zware verlies van Ron te dragen.

Afghanistan ervaringen A-Peloton 11AfdRA

door Gertjan van der Ree

Mij is gevraagd een stukje te schrijven over de ervaringen van het A-pel, 1ste bt, 11 AfdRA tijdens onze uitzending naar Afghanistan. Wij vielen onder BG5 en zijn vanaf dec. '07 – apr. '08 weg geweest. Wij waren verantwoordelijk voor de inzet met de PzH van vuursteun.

Om het thuisfront goed te informeren, heb ik regelmatig een soort nieuwsbrief naar Nederland gestuurd. Als je die achteraf terugleest, heb je een goede indruk van wat er zich toen allemaal heeft afgespeeld. Om te voorkomen dat 'Artilia' een dik boekwerk wordt, heb ik een aantal stukjes er tussenuit gehaald en hieronder neergezet. Op deze manier wil ik jullie toch een indruk geven wat onze ervaringen waren op Deh Rawod in Afghanistan.

December 2007

Dinsdagochtend 11 december was het eindelijk zover. Er was veel twijfel geweest over de datum en tijd, maar nu was het zeker. Door de raampjes van het vliegtuig konden we af en toe een glimp opvangen van de Afghaanse omgeving. Schitterend, zeker als je zo laag over de bergen heen vliegt. Na zo'n kleine 20 minuten zagen we een mooi plekje om te landen en waren we bij onze eindbestemming; Camp Hadrian in Deh Rawod. Het kamp waar we ons de komende maanden dienstbaar opstellen en mogen gaan vermaken.

Het kamp is knus en gezellig, zeker omdat het wat kleiner is dan op Tarin Kowt.(TK). Over het algemeen is het vrij rustig in het gebied. We staan wel continue stand-by voor de pelotons die de poort uit gaan, maar dat is geen probleem. Verder zijn we veel bezig met onderhoud.

We hebben wel leren leven met de diverse tegenstellingen. Van regen tot zomers zonnetje, van lekker eten tot een opgewarmd doosje met iets wat

op voedsel lijkt, van kerst(vrede) tot oorlog, van vreugde tot verdriet.

De 3^e kerstdag, waarop een ieder in Nederland nog eens over de buik wrijft en aan Sonja B. denkt, werden wij vroeg ons bed uit gebeld. Tijdens een actie om een brug weer op te bouwen hadden ze ons onverwachts nodig. Wij hebben die dag kunnen ondersteunen met licht-/rook-/brisant-(scherf) granaten. Zo konden onze bouwvakkers in het voorterrein hun werkzaamheden veilig afmaken. Dat was onze eerste operationele actie. Helaas kwam bij deze actie een Afghaanse luitenant om het leven.

Januari 2008

Het weer is hier behoorlijk afwisselend. Gelukkig schijnt meestal de zon en dan is het goed vertoeven. Wanneer de zon ondergaat (16.45) wordt het gelijk een stuk kouder. De temperatuur komt dan onder het vriespunt. We hebben hier ook een aantal dagen regen gehad. Hierbij gaat het dan ook gelijk goed tekeer. Omdat onze voertuigen op het laagste punt van het kamp staan, was dat dus lekker badderen.

Eigenlijk wil ik nu stoppen met typen, maar ik en jullie missen nog een gedeelte. Het wordt een gedeelte waaruit voorlopig (en

hopelijk) het enige dieptepunt van deze uitzending naar voren zal komen. De actie met een paar honderd militairen (Nederlanders en Afghanen) begon in alle vroegte op die uiteindelijk treurige zaterdag. We hebben heel de nacht klaar gestaan en waar nodig was met licht- en brisantgranaten gesteund. Ik weet zeker dat deze nacht voor velen een nachtmerrie is geweest. Zeker als blijkt dat er 4 militairen dodelijk getroffen (2 NL - 2 ANA) en 1 zwaar gewond (NL) zijn. Maandagmorgen stond in het teken van het afscheid nemen van Aldert en Wesley. Wij stonden allemaal met doodse stilte en kippenvel langs de route richting de uitgang. Zo hebben we de moedige Aldert en Wesley hun laatste militaire eer vanaf Camp Hadrian gegeven. Dat was wel het minste wat we konden doen. Ondanks deze zware klap zal de missie hier verder doorgaan en wij zijn daar alweer mee bezig. Opnieuw dit meemaken willen we niet, maar vergeten zullen we dit ook zeker niet.

Februari 2008

Ondertussen is er alweer veel veranderd, er zijn hier in het gebied ook soldaten die onder OEF (Operation Enduring Freedom) vallen. Samen met het Afghaanse leger en een aantal plaatselijke milities zijn zij met een hoog 'loodgehalte' voorwaarts gegaan en hebben ze zo de 'greene' globaal gezuiverd. Dit is niet gegaan zonder de hulp vanuit het luchtruim. Onze militairen hebben zeker niet stil gestaan en ook ondersteund door een aantal belangrijke doorgangen te blokkeren. Ook daarna zijn ze druk bezig geweest met het quala searchen. Ik heb het continue over 'zij' en 'onze militairen', maar vergis je niet met wat wij (PzH) eigenlijk allemaal gedaan hebben. Omdat het ondertussen relatief rustig is, hoeven wij ook minder op te treden. We hebben nog wel een keer samen met de mortieren moeten schieten. Wij zorgden 's nachts voor licht en zij konden hun doel aangrijpen. Ook hebben we zelf nog een keer op langere afstand mogen schieten. Dit keer was het een spotter die informatie over onze troepen doorgaf.

Maart 2008

Begin maart is er in Deh Rawod en omgeving een grote operatie gehouden. In Nederland misschien wel beter bekend als 'Pathan Ghar'. Deze actie had als doel om heel de 'gree-

ne' te controleren op verdachte personen, zoeken naar wapenopslagplaatsen, het oplijnen van schade en uiteindelijk bekijken hoe we door middel van politieposten alles veilig kunnen houden.

Ook buiten Deh Rawod werden de gebieden zoveel mogelijk 'Taliban-vrij' gemaakt en wapenopslagplaatsen vernietigd. In deze gebieden zijn ook meerdere politie of militaire posten gebouwd. Zo kunnen we dus met z'n allen voorkomen dat de 'greene' niet weer vol raakt met die niet zulke lieve mensen! Hopelijk blijven deze posten buiten de corruptie dat in het verleden wel is gebeurd.

Na deze actie is een van de twee PzH's er even tussenuit geweest. Mijn chauffeur en twee monteurs mochten via een mooie route naar Tarin Kowt gaan. Hier zou de houwitser tijdelijk de enige PzH van TK vervangen. Deze was namelijk toe aan een grote onderhoudsbeurt.

Wel hebben we natuurlijk onze eigen trainingsmomenten ingepland. Dit met de reserve chauffeur en de rest van de bediening. Zowel lange afstand schieten(indirect) als directe richting.

April 2008

Zo zijn in deze periode, in de omgeving van Tarin Kowt, meerdere gewonden gevallen bij de Nederlanders. Gelukkig viel het voor de meeste mee. Sommige waren nog maar net in het gebied, andere waren bezig met hun laatste rit. Heel sneu, zeker diegene die alsnog naar huis mocht.....zonder benen. Dit gebeurde door bermbommen (IED).

Ik hoorde net dat de werkzaamheden nu officieel voor de nieuwe club is. Ik zal de komende dagen nog wel af en toe gaan kijken, maar het continue 'stand-by' staan zit erop! Nu is het wachten op het vertrek van onze helikopter. Maandag 14 april zijn we eindelijk van ons kamp afgehaald door Chinook helikopters. Vanaf Deh Rawod zijn we naar Tarin Kowt gevlogen. Daar werden we herenigd met de andere club van ons peloton.

Vermoeid op Kreta aangekomen, werden we opgevangen door twee mannen die ons naar het 5* ressort brachten.'s Avond was er voor ons eindelijk het welverdiende biertje. Het viel niks tegen, zo ook die andere groene blikjes. Erg bijzonder was ook het feit dat Mark v. Kuilen ook op Kreta aanwezig was. Hij was tijdens een van de acties in Deh Rawod gewond geraakt en moet daardoor zijn beide benen missen. Erg veel respect voor hem, zeker omdat hij heel erg enthousiast en positief tussen zijn maatjes aanwezig was. Zondagavond 17.45 zijn we geland op Eindhoven om daar weer met onze familie en vrienden herenigd te worden. Heel dubbel is dan ook dat een aantal uur later op hetzelfde vliegveld ook weer twee mannen met hun familie herenigd werden. Alleen zij moesten gedragen worden, omdat ze nooit meer zullen lopen.

Het is dus niet vanzelfsprekend dat je veilig thuis komt. Daarom ben ik ook erg dankbaar dat we samen met de rest van de groep weer gezond en wel in Nederland zijn. Als je zo terug kijkt hebben we een hele goede uitzending gehad.

... om daar weer met familie en vrienden verenigd te worden...

Jaaruitje 2008

Dit jaar willen wij u uitnodigen voor een heerlijk dagje nostalgie. We willen dit jaar met u een dagje genieten van al het goede dat ons land te bieden heeft. Het wordt een uitje voor jong en oud en voor het hele gezin.

Het is ons dan ook een genoegen u uit te nodigen voor het jaaruitje 2008. **Op zaterdag 4 oktober 2008 om 11.00 uur bent u van harte welkom in het Openluchtmuseum te Arnhem.**

Dagverloop:

Wij maken gebruik van het arrangement

“Oudhollandse Koffietafel”.

- 11.00 uur - Ontvangst in het museum met koffie en thee (onbeperkt) met appelgebak. Locatie wordt aangegeven vanaf de ingang.
- 1200-1500: vrije bezichtiging museum
- 1500-1600: Oud-Hollandse koffietafel met keuze uit twee soepen, diverse boerenkazen, Hollandse vleeswaren, verse salades en luxe broodsoorten, een ruim assortiment zoet beleg en een rundvleeskroket. Koffie/thee, biologische vruchtensappen en hoefemelk en karnemelk
- 1600: afsluiting jaaruitje
- Tot 1700: vrij om e.e.a. verder te bekijken

Kosten

De kosten voor deze nostalgische dag in Arnhem bedragen:

- leden en gezinsleden - • **12,50** per persoon
- kinderen 4 t/m 12 jaar - • **7,50** per persoon
- kinderen t/m 3 jaar - • **0,00**

· *Introducés*

- Volwassenen - • **27,15** per persoon
- Kinderen 4 t/m 12 jaar - • **20,50** per persoon

Eventuele parkeerkosten: • 4,50 per voertuig (regeling volgt)

U kunt zich opgeven middels betaling op:

Rekeningnummer 45.93.22.303 ABN-AMRO t.n.v. Verenging Onderofficieren Artillerie te Duiven. Onder vermelding van uw naam en aantal deelnemers en **leeftijd**.

Het over te maken bedrag dient voor **19 september 2008** binnen te zijn en geldt tevens als opgave.

Bij vragen en/of opmerkingen over het jaaruitje 2008:

Telefoon : Tom Witsiers 06 10038953
Cees Damen 06 12337697
Jan de Brouwer 06 48159162
E-mail: secretaris@voa.nl

Viering 215 jaar Korps Rijdende Artillerie

door Wim Speth

“Met z'n allen geven wij weer volop uiting aan onze nationale gevoelens. In diezelfde traditie van nationale trots past ook de viering van 215 jaar Rijdende Artillerie in Nederland.”

Op deze manier aanknopen aan de oranje euforie welke zich in deze dagen door het EK van de Nederlandse bevolking meester maakt, verwelkomt luitenant-kolonel Bouwmeester zijn gasten op 14 juni bij de viering van het jubileum van het Korps Rijdende Artillerie. Naast actief dienende Rijders, oud-Rijders en hun familieleden bevinden zich onder zijn gehoor loco-burgemeester Van der Velde van de gemeente Elburg en oud-commandanten en oud-korpsadjudanten van het Korps.

Overste Bouwmeester wijst in zijn toespraak nadrukkelijk op de operationele taken van de afdeling: “Het Korps Rijdende Artillerie is het oudste Korps van de Koninklijke Landmacht en kent een lange en indrukwekkende geschiedenis. Maar wij leven niet alleen in het verleden, want momenteel levert 11 Afdeling Rijdende Artillerie een aanzienlijke bijdrage aan de opdrachten en operaties van de Koninklijke Landmacht.”

Na de toespraak van de commandant en enkele huishoudelijke mededelingen zwermen de gasten, uitgeleide gedaan door het Reïnie Orkest Artillerie Trompetterkorps, vervolgens uit over de Lkol Tonnetkazerne en het Artillerie Schietkamp. Een select gezelschap, bestaande uit de 2 batterij, familie en genodigden, is eerst nog getuige van de beëdiging van luitenant Hanke Bruins Slot. Hier wijst de commandant, naast de gebruikelijke uitleg over de betekenis van de eed of belofte, op de noodzaak van

Rijders tegenwoordig “puppen”.

Het “wij vroeger” is niet van de lucht. Gele Rijders in de dop kunnen op de manege, al of niet gekleed in mini-dolman, te paard een parcours afleggen. De moedigen onder de bezoekers, jong en oud, draaien hun hand niet om voor een bestijging van de klimtoren. Zo laat aan de ene kant de 10-jarige Mayra Offerman zien dat de bij de scouting opgedane lessen in klimmen vruchten afwerpen, terwijl opperwachtmeester Jan de Vries er met klamme handen getuige van is hoe zijn echtgenote en dochter de noordwand van het gevaarte overwinnen, om vervolgens een feilloze afdaling te maken. Lange rijen ook voor de KKW, waar de gasten hun schietvaardigheid kunnen bewijzen. De ruime lunchpakketten zorgen ervoor dat de inwendige mens niets te kort komt.

saamhorigheid bij een uitzending: “D-peloton, jullie zijn een mooi stel bij elkaar. Een goed getraind team. Dat geeft vertrouwen. Vertrouwen in jezelf als militair en als mens. Vertrouwen in elkaar en in de missie die jullie in Uruzgan gaan uitvoeren.”

Op deze dag heeft de afdeling alles uit de kast gehaald. Er is voor “elck wat wils.” De oud-Rijders, met name degenen die al geruime tijd de dienst verlaten hebben, kunnen op de static show kennis maken met de nieuwste snuffjes op artilleriegebied. Met als hoogtepunt natuurlijk de demonstratie schieten met de PzH2000NL op het ASK. Het minibivak laat zien hoe luxe de

Welke richting gaat de opleiding van onze onder-officieren en manschappen uit?

Opleidingen zijn altijd in beweging omdat ontwikkelingen nooit stilstaan. En aangezien wij een behoorlijk specifiek beroep hebben wat niet iedereen zomaar kan doen vraagt dat ook in de opleiding iets specifiek van ons.

Het belangrijkste is dat iemand militair wil worden; de motivatie is dus aanwezig. Om de aspirant militair geïnteresseerd te houden is een traject uitgedacht om hem/haar al zo snel mogelijk op te leiden in het vakgebied. Het gaat hier voornamelijk over 16/17-jarigen die nog geen militair kunnen worden maar wel belangstelling hebben. Het traject heet het “loopbaanlint”. Het loopbaanlint heeft tot doel om geïnteresseerden te werven, hen al delen van het “militair-zijn” mee te geven, het verloop binnen de huidige opleidingen zoveel mogelijk terug te dringen, en de opleidingen bij het OCIO, de KMS en de OTCa te bekorten zodat de aspiranten sneller en beter operationeel inzetbaar zijn.

De kwaliteit van de militair in het inzetgebied is het leidende beginsel. Het militaire beroep kenmerkt zich door een combinatie van basis militaire vaardigheden en militair vakmanschap. Het militairvakmanschap kenmerkt zich door een combinatie van specifiek militair vakmanschap (gericht op gevechts- en gevechtssteunende functies) en civiel-militair vakmanschap (gericht op gevechtsondersteunende en logistiek functies). Civiel-militair vakmanschap is civiel erkend vakmanschap in een militaire context.

Om dus de militairen van de toekomst:

- te conformeren aan het civiele opleidingssysteem, en
- bij te dragen aan een betere vulling van het CLAS, en
- de opleidingstijd binnen het CLAS te bekorten, en
- de herkenbaarheid van de militaire opleidingen te verbeteren, en
- zorg te dragen voor civiele erkenning van het (militaire vakmanschap, worden zoveel mogelijk leertaken overgedragen aan de ROCa en worden de ROCa zoveel mogelijk ondersteund bij de ontwikkeling van het onderwijs.

Tegen 15.00 uur zoekt iedereen het plein voor het KEK gebouw op waar de dorstige kelen gelaafd kunnen worden in afwachting van het afsluitend defilé. Speaker, elnt Heutinck, kondigt de diverse groepen en voertuigen aan en geeft uitleg over inzet en mogelijkheden.

Natuurlijk is een dergelijk jubileum niet compleet zonder een optreden van de in dolman geklede Rijders met hun paarden. En dus demonstreerde de crew van Ellen van der Putten weer een vlotte stellingname onder commando van plaatsvervangend afdelingscommandant majoor Gerard Berkers.

Tot veler verrassing, en zeker die van de onkundig gehouden plaatsvervanger, mag deze niet alleen zijn laatste schot met de 6-veld afvuren, maar overhandigt C-11 AfdRA hem tevens de bij de dolman behorende versierselen van de naast hogere rang. Dit in verband met zijn aanstaande overplaatsing naar HQ ARRC in Rheindahlen en de daarbij behorende bevordering tot luitenant-kolonel.

Met het overhandigen van een aantal prijzen voor de jeugdige gasten en een stoffelijk blijk van waardering voor adjudanten Felix Hoppenbrouwers en Carl Mulder, die de organisatie van deze dag vorm gegeven hebben, besluit overste Bouwmeester officieel de dag. Aan de toog bestaat nog gelegenheid om de ware en sterke verhalen verder uit te spinnen.

o - o - o - o - o

*. . . tot veler
verrassing
mag de plv
niet zijn
laatste schot
afvuren . . .*

Dit heeft tot gevolg dat de huidige militaire opleidingen anders gaan worden; de (overgebleven) leertaken moeten naadloos aansluiten bij het onderwijs van het ROC.

Modulair onderwijs

Het loopbaanlint start met een instroomopleiding bij een (burger) Regionaal Opleidingscentrum (ROC); dit is het project “WapenROC”. De aspirant krijgt daar bepaalde militaire modules onderwezen door militaire instructeurs met militaire middelen. De modules bestaan uit de lessen of leertaken die nu al in de AMO bij het OCIO en in de INI bij de KMS worden onderwezen. In principe worden zoveel mogelijk modules bij het ROC onderwezen en alleen, indien strikt noodzakelijk, worden specifieke modules bij het OCIO of op de KMS onderwezen. Dat kunnen beperkingen zijn in, bijvoorbeeld, de capaciteit van het ROC (tijd), wettelijke bepalingen en mogelijk aspecten van vorming. Dit geldt, op dit moment, ook voor bepaalde modules van een wapen- of dienstvak-OTC. Vanwege de leeftijd mogen de aspiranten geen wapenlessen krijgen of wapensystemen bedienen (wettelijke bepaling).

Na de ROC-opleiding worden de overige modules onderwezen en beoefend bij het OCIO of de KMS.

Competentiegericht onderwijs

Het onderwijs wordt anders ingericht. We gaan bepalen welke competentie de aspirant militair nodig heeft. Wat moet hij/ zij kennen (deskundigheid) en kunnen (vakbekwaamheid) en willen (attitude & motivatie) en zijn (capaciteiten en persoonlijkheid) om een goed militair te wezen. Dit wordt, voor onderofficieren, aangeleerd in een vormingsproces: “de initiële vorming onderofficieren (IVO)”

Hoe?

We gaan realistische leersituaties ontwerpen waarin competenties in een operationele context worden getraind. Zoals het dus in het echt gaat waarbij het eenvoudig begint en steeds complexer wordt.

De aspirant moet tijdens de opleiding het gewenste gedrag vertonen (gedragsdoelen); hou hierbij rekening met de doelgroep: wat kennen en kunnen ze al, wat zijn de verwachtingen, hoe willen ze leren, hoe kunnen ze leren want de aspiranten van nu zijn anders dan voorheen.

Na het ROC en de KMS moeten de verdere vormingen (primaire

en secundaire) aansluiten bij de reeds verworven competenties en de onderofficieren gereed maken voor de toekomstige functies op de volgende niveaus.

Wat kunnen we ermee?

- We kunnen het tekort aan militairen terugdringen.
- We kunnen civiele erkenning krijgen van militair vakmanschap.
- We kunnen de opleidingstijd bekorten.
- We kunnen het opleidingsverloop/ -verlies reduceren.
- We kunnen een zo aantrekkelijk mogelijke leerlijn creëren.
- We kunnen een doorlopende leerlijn creëren.
- We kunnen vakmanschap certificeren.
- We kunnen de kwaliteit van startende militairen verhogen door:
 - + het modulair inrichten van opleidingen;
 - + het mixen van onderwijsvormen;
 - + af te stemmen op de leerstrategie;
 - + hun competenties te ontwikkelen als de opleiding:
 - . probleemgestuurd is;
 - . thematisch is;
 - . het gehele geweldsspectrum doorloopt;
 - . voortdurend is;
 - . progressief is;
 - . actueel proces is.
 - + hun competenties aan te leren in een vormingsproces.

De opleidingen zullen altijd in beweging blijven, verbeterd worden en soms alleen maar anders zijn dan dat wij gewend waren. De nadruk van de manschappen opleiding ligt op het uitvoeren van werkzaamheden; zij worden niet opgeleid tot leidinggevend en mogen ook niet zo worden gezien. Manschappen moeten zich kunnen handhaven in een militaire organisatie. Voor onderofficieren geldt dit ook én zij moeten, als startende onderofficier, kunnen optreden als algemeen groepscommandant én kunnen optreden als groepscommandant in hun startfunctie. Deze rol is dus complexer dan die van de manschappen en vraagt ook een andere opleiding binnen het systeem van het loopbaanlint. Hierdoor is de onderwijsvernieuwing noodzakelijk en kan het systeem WapenROC slagen waardoor wij een kwalitatief betere militair het inzetgebied insturen.

Majoor Jaco Overduin

Plv Hfd OTK, Opleidings- en Trainingscetrum Vuursteun

Wederopbouw is meer dan bouwen alleen

door de Regt

Tijdens onze missie in Uruzgan als PRT 4 hebben we meerdere malen media met ons mee op patrouille genomen die steevast met het zelfde verzoek kwamen:

'Kun je ons laten zien wat er tot nu toe aan wederopbouw is bereikt?'

Van september 2007 tot eind maart 2008 had de 14 AfdVA de opdracht om in de provincie Uruzgan de taak van Provincial Reconstruction Team (PRT) voor hun rekening te nemen. Het merendeel van deze rotatie bestond dan ook uit mensen van de 14 AfdVA aangevuld met collega's van andere eenheden en de overige krijgsmachtdelen.

Zelf werd ik als Batterij-opperwachtmeester van de 2^e batterij 11 AfdRA, gevraagd om een vacant gekomen functie in te vullen. Ondanks het gebrek aan voorbereiding (ik werd pas in juli op de hoogte gesteld) een enerverende maar leerzame tijd, met mooie maar zeker ook mindere ervaringen.

Het PRT bestaat uit een (toen nog) viertal missie-teams (MT's) van 4 á 5 man met elk een eigen gebied van verantwoording. MT 1 was verantwoordelijk voor het oostelijk gedeelte van de Deh Rashan ook wel Eastbank genoemd, MT 2 had als verantwoording het gebied Chora en Mirabad. MT 3 Deh Rawod en MT 4, waarvan ikzelf deel uitmaakte, was "eigenaar" van het westelijk gebied van de Deh Rashan (Westbank), de stad Tarin Kowt zelf en later na de Operatie "Spin Ghar", de toegankelijk geworden Baluchi-vallei.

De MT's 1, 2 en 4 opereerden vanaf Kamp Holland en MT 3 vanuit Kamp Hadrian (Deh Rawod).

Verder heeft het PRT een Marechaussee-team welke zorg draagt voor het opleiden van de lokale politie, Afghan National Police. (ANP) Dit alles wordt aangestuurd door een Staf bestaande uit een Sectie 2, Sectie 3, Sectie 8 welke zorg draagt voor de financiële verantwoording van zaken, een aantal functioneel specialisten (gemilitariseerde civilisten ter ondersteuning van de

MT's) en een aantal medewerkers van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking. Dit alles onder leiding van een C-PRT, een plaatsvervanger (XO) en PRT Adjutant.

Onze opdracht als MT, was het zo goed mogelijk in kaart brengen van de problemen in ons gebied voor wat betreft infrastructuur, gezondheidszorg, educatie e.d.

Dit probeerden we te bereiken door veelvuldig meerdaags de poort uit gaan om zo een groter gebied te kunnen bereiken dan op een enkele dag haalbaar is. Onder bescherming van een SUA (Smallest Unit of Action) tegenwoordig CAT (Combined Arms Teams) genoemd, verplaatsten we ons met

onze Bushmaster van overwach naar overwach om vandaar uit middels voetpatrouilles de dorpen in te gaan.

Op patrouille met de Gurkha's tijdens Ops "SpinGhar"

In de verschillende dorpen legden we contact met de lokale leiders. Ieder dorp heeft zo zijn eigen leider, soms een Malek (tribale leider) of een Mullah (geestelijk leider) en bij gebrek aan een van deze waren het meestal de "ouderen" (village elders) die het woord voerden namens de bevolking. In de meeste gevallen waren ze erg coöperatief en is het ook mogelijk gebleken diverse projecten op te starten om de levensstandaard van de bevolking een impuls te kunnen geven. Het principe "cash for work" werd gebruikt om een zo groot mogelijk deel van de bevolking te bereiken maar zeker ook te betrekken bij het realiseren van projecten.

Deze projecten varieerden van het laten bouwen van toiletgebouwen bij scholen, gezondheidseducatie aan de dorpsbewoners via de Maleks en Mulah's, het slaan van waterputten om de kwaliteit van drinkwater te verhogen (hygiëne en vervuild drinkwater is een enorm groot probleem wat tot kindersterfte leidt), het laten bouwen van Hydro-Electric Powerplants (HEPP) waarbij een, door stromend rivierwater aangedreven dynamo, elektriciteit genereert voor een groot aantal families.

Na de opstart van een project, is en blijft het MT verantwoordelijk van begin tot oplevering maar een lokale "contractor" (lokale aannemer of bij gebrek hieraan een van de leiders) wordt aangesteld om de uitvoering en voortgang te leiden. Hij zorgt dan voor lokale arbeiders, inclusief het betalen van salarissen en dat het benodigde materiaal lokaal wordt aangekocht en getransporteerd. Zo creëren we enerzijds een stukje werkgelegenheid en anderzijds, door aankoop van goederen op de lokale markt, een stimulans voor de economie. Financiering gebeurt uit de verschillende beschikbare fondsen.

Helaas zijn er in de provincie nog vele gebieden waar men nog niet onder het juk van de Taliban uit is en hulp van ISAF, uit angst voor represailles, weigert. Het werk van de MT's bestaat dan veelal uit het winnen van de welbekende "hearts and minds" van de bevolking. Erg tijdrovend omdat je vaak meerdere malen een gebied moet bezoeken en vele gesprekken met

de lokale leiders moet voeren om hun vertrouwen te winnen. Ze zijn te wantrouwig om hulp van ISAF te accepteren.

Door het voeren van vele gesprekken komt langzaam steeds meer vertrouwen

... het opbouwen van vertrouwen is van heel groot belang ...

Als je dan na een aantal bezoeken een "projectje" kunt beginnen om een lokale moskee (vaak niet groter dan een paar m3) op te knappen, is de reactie in de media vaak : **"is dit alles??"**.

Het vertrouwen dat ISAF wint door bijvoorbeeld, als westerse (niet islamitische) macht een moskee te helpen opknappen, levert een positief signaal van de moslimbevolking op. In het bijzonder het *opbouwen* van dat vertrouwen, ook namens de Afghaanse overheid, is de wederopbouw waar men in de media vaak aan voorbijgaat.

Kortom: **"Wederopbouw is meer dan bouwen alleen !!"**
Door deze manier van wederopbouw zal langzaam maar zeker de Taliban terrein verliezen en de bevolking van Afghanistan vertrouwen krijgen in een stabiele toekomst met een groeiende economie.

Ondanks dat Afghanistan en in het bijzonder Uruzgan nog een hele lange weg te gaan hebben, heb ik vertrouwen in de missie en ben ik trots dat ik er deel van uit heb mogen maken.

AOOI de Regt

Personeelsmutaties

De rubriek “personeelsmutaties” wordt met de grootste zorg samenge-
steld. Ondanks het feit dat wij meerdere bronnen raadplegen is het
haast onmogelijk om volledig te zijn, daarvoor ons excuus.

Bevordering tot:

<i>Naam</i>	<i>Rang</i>
Derriks E.N.D.	Wmr
Elburg van H.	Wmr1
Kwee N.M.	
Holewijn P.	
Kramer S.	
Paijens A.	
Warrink	
Moel de	
Bekkema S.D.	Owi
Olthof M.R.	
Trenning J.D.	
Janssen B.	
Krul J.P.	
Menting P.D.	
Stok A.E.	
Penners	
Veer v.d.	
Nijdam	
Brouns A.L.S.	Aooi
Dantzig van R.	
Brouwer de J.L.	
Doleweerd van M.	
Janssen M.T.A.H.	
Olde Heuvel P.J.	
Takkenkamp J.T.H.	
De Vries D.J.M.	
Vink K.	
Onderstal J.	
Klouwer S.	
Pieloor	

Leeftijdsontslag / Eervol ontslag

<i>Naam</i>	<i>Rang</i>
Klootwijk R.A.	Wmr
Clijdesdale E.R.	Wmr1
Heun M.	
Vaane M.	
Linders H.	
Klaksma R.	
Buijs T.G.	Aooi
Dierx P.W.G.	
Raaijmakers H.J.G.	
Dirven S.C.M.	
Heijden van der J.H.P.	
Klootwijk J.	
Pas van de A.J.C.M.	
Snippers G.J.M.	
Willigen van B.W.	

Bronzen medaille

<i>Naam</i>	<i>Rang</i>
Beek van M.	Wmr1
Yska	
Kalksma R.	

Gouden medaille

<i>Naam</i>	<i>Rang</i>
Doeze Jager B.	Aooi

Bestuur Vereniging Onderofficieren Artillerie

Secretariaat VOOA: Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde

E-mail; secretaris@vooa.nl

Internet; www.vooa.nl

Voorzitter:			
H.D.G. Bosch	Hessenweg 20	8051 LC Hattem	0384442951
OTCVUST	't Harde	*06-536-57331	0525657331
Secretaris			
M.E.G. Dotinga	de Leigraaf 104	6932 BE Westervoort	0263112298
OTCVUST/KCEN	't Harde	*06-678-83768	0318683768
Penningmeester			
R.J. Caerteling	Rubensstraat 94	6921 LW Duiven	0316264239
SICT/VUST/ART	Nieuw Millingen	*06-537-55145	0577455145
Lid			
J.L. de Brouwer	Biotoop 77	3893 BJ Zeewolde	0365234218
OTCVUST/TAC	't Harde	*06-536-57448	0525657448
Lid			
C.J.M. Damen	Beiersgulden 72	8253 DW Dronten	0321317735
14 AfdVA	't Harde	*06-536-58926	0525658926
Lid			
J.S. de Vries	De Wimpel 9	8447 ED Heerenveen	0513651548
11 AfdRA	't Harde	*06-536-58798	0525658798
Lid			
A.J.M. Witsiers	Mr vd Venstr 11	6627 AG Maasbommel	0487562457
14 AfdVA	't Harde	*06-536-58982	0525658982
Lid			
H. Treffers	Poldervaart 39	6642 CW Beuningen	0246750888
SICT/VUST/ART	Nieuw Millingen	*06-537-55141	0577455141
Lid			
R.A. van der Veen	Sterhyacint 11	8255 JX Swifterbant	0321324229
OTCVUST/TECH	't Harde	*06-536-57448	0525657448
Lid			
A.M. Mol	de Wiezeboom 9	8332 JT Steenwijk	0521512095
Webmaster			
R.J. de Vos	Het Koggeschip 120	1784 SL Den Helder	0223660684
MPC	Stroe	*06-530-67435	0577467435

Redactie:

Owi J.S. de Vries
Owi R.A. van der Veen
Dhr J.A.H.M. Majoie
Dhr J.E. Melissant

Secretariaat:

Postbus 1000, 8084 ZX, 't Harde

Kopij:

U kunt uw kopij zenden aan: Redactie Artilia
Postbus 1000, 8084 ZX, 't Harde.
E-mail; redactieartilia@vooa.nl